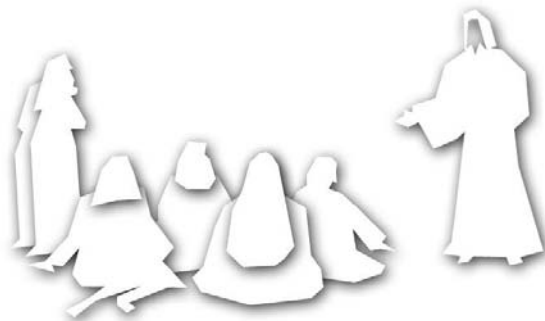

FORBEREDELSE TIL DISIPPELFORHOLD

Bakgrunnsstoff *Matt 5-7; 10,1; 10,5-11,1; Mark 3,1-19; Luk 6,12-16.*

Minnevers “Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset. Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen! (*Matt 5,14-16*).

En disippel er en lærling eller etterfølger av Jesus Kristus og forsøker stadig å bli som sin Mester. Akkurat som Jesus lærte opp sine disipler og sendte dem ut, slik må alle lokalmenigheter sette i verk et effektivt program så de kan legge til rette for, oppmuntre og utvikle nye disippelforhold. For hvilken glede har man av å døpe folk som forsvinner like fort? Da er vi ikke tro mot vårt gudgitte kall, for Jesus sa: “Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn” (*Matt 28,19*). Denne uken skal vi se nærmere på forberedelsen til disippelforholdet.

Ukeoversikt Hvordan lærte Jesus opp sine disipler? Hvilket prinsipp kan vi lære av det som han sa til dem før han sendte dem ut? Hva kan vi lære av Bergprekenen som er av avgjørende betydning for disippelforholdet? Hvilken form for motstand bør Jesu disipler være forberedt på?

SØNDAG**Disiplene blir utvalgt**

Markus 3 åpner med at Jesus kommer inn i en synagoge og på sabbaten helbreder en mann som har en visnen hånd. Dette er et av hans store sabbatsundere. Det ligger en god del ironi i disse tekstene (*Mark 3,1-12*): Folkets ledere begynte å legge planer for hvordan de kunne få tatt ham av dage mens store menneskeskarer fulgte ham. En gruppe fryktet hans makt mens en annen lengtet etter å bli velsignet av den.

Les Mark 3,13-18. Hva er det som foregår her? Se også Luk 6,12-16.

Begge versjonene tyder på at Jesus slapp unna folkeskaren som fulgte ham og tok med seg en gruppe disipler. Med utgangspunkt i denne disippelflokken plukket han ut tolv som skulle være apostler.

Til dette valgte Jesus dem han selv ønsket. Dette innebærer, slik vi har sett, at initiativet lå hos ham. Han kaller, vi svarer. Det vil si at vi må være villige til å stå til hans tjeneste, uansett han vil bruke oss til.

Hva er forskjellen på disipler og apostler? Disipler var elever. De fulgte en mester og lærte av mesteren. Ordet apostel kommer av det greske ordene *apo* og “stello” og betyr “sende fra”. En apostel var en ambassadør eller utsending som ble sendt for å

representere en herre eller et rike. Både disipler og apostler er elever, men en apostel fikk tilleggsopplæring så han kunne sendes ut og tale på vegne av mesteren eller organisasjonen.

Jesus utpekte de tolv så de kunne være hos ham og for at han kunne sende dem ut for å forkynne. Matteus sier at han “ga dem makt til å drive ut urene ånder og helbrede all sykdom og plage” (*Matt 10,1*). Det virker som han valgte dem til å være utlærte arbeidere som kunne hjelpe ham å ta seg av de store skarene som samlet seg der han kom (tilpasset etter *The SDA Bible Commentary* bind 5, side 322).

Til ettertanke **Hvor tilfreds er du med det arbeidet du utfører for Herren? Burde du gjort mer? Kunne du gjøre mer? Hva er det som hindrer deg i det? Er det ikke som regel din egen stolthet og egen nytte?**

MANDAG

Bergprekenen

Mange oppfatter Bergprekenen (*Matteus 5-7*) som Jesu tiltredelseserklæring, der han skisserer sitt rikes etikk. På mange vis er den også et disippelmanifest, for der finner vi nøkkelen til livet som en trofast Kristi disippel.

Les Matteus 5,1. Hva var bakgrunnen til prekenen? Hvem var de umiddelbare mottakerne?

Hvem vet hvor mange bøker som er skrevet for å utlegge denne prekenen? For vår del skal vi se på det i den som er særlig relevant for spørsmålet om hva det vil si å være en Jesu disippel.

Les Matteus 5,13-16. Hva er det som taler til oss som Kristi disipler i denne teksten? Hvorfor er disse ordene særlig viktige for oss adventister, i lys av de tre englebudskapene i Åpenbaringen 14,6-12?

Les Matteus 6,5-13. Hvilken viktig lekse om disippelforholdet er det Jesus her gir?

Les Matteus 6,19-21. Hvorfor er disse ordene på mange måter selve kjernen i det et sant disippelforhold er? Spør deg selv: "Hvor er min skatt [altså mitt hjerte], i himmelen eller på jorden?" Hva kan du foreta deg hvis du ikke liker svaret?

TIRSDAG

Bergprekenen, fortsettelse

Som vi allerede har sagt er en av våre største utfordringer som en menighet å bevare de nye i menigheten etter dåpen. Alt dette er knyttet til tanken på disippelforholdet, at vi må lære folk hva det vil si å følge Jesus som innbygger i hans nye rike.

Bergprekenen er breddfull med illustrasjoner og undervisning som alle disipler må lære å følge. Idet vi fortsetter studiet av denne prekenen bør du spørre deg selv: "Hvordan kan jeg anvende dette i mitt eget liv? Og hvordan kan vi som en menig-

het bedre lære nye medlemmer dette så de kan bli bedre disipler for Jesus?”

Les Matteus 7,1-5. Her er det gitt en viktig lekse og advarsel som alle Jesu disipler må lære? Hva er det? Hva vil det si å ikke dømme?

Les Matteus 7,15-20. Hvilket budskap er det Jesus her gir sine disipler? Når du leser dette, bør du spørre deg selv: Hva slags frukt er det jeg bærer?

Det er en ting å *bekjenne* seg som etterfølger, elev eller disippel av Jesu, men det er noe annet å *være* en sådan. Når vi søker å vinne disipler eller selv å være gode disipler, må vi ikke glemme Jesu klare ord i de neste versene.

Les Matteus 7,24-27. Hvorfor er det viktig å forstå hva det er Jesus her sier? Hva er det som står på spill her? Hvordan skal vi forstå dette i lys av det andre av Bibelens løfter sier om at vi frelses ved tro og ikke ved gjerninger?

ONSDAG

Undervisning før en misjonsreise

Jesu løfte om at hans disipler skulle være menneskefiskere (*Matt 4,19*) ble ikke oppfylt med det samme. Først fulgte de med på det han gjorde. Da han arbeidet i Galilea og “forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage”, så han folkemengden og fikk medfølelse med dem, “for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter (*Matt 9,35.36*). Til disiplene sa han: “Høsten er stor, men arbeiderne få” (*Matt 9,37*), og han ba dem be at høstens Herre skulle sende ut arbeidere (*vers 38*).

Les Jesu ord til de tolv (*Matt 10,1; Matt 10,5-11,1*). Hvilket prinsipp finnes i disse ordene som kan passe på oss når vi søker å vinne disipler?

Jesu disipler i vår tid kan lære mye av disse tekstene. Men det skulle være klart at det ikke blir lett å vitne for Jesus. Det blir motstand, uro, og i enkelte tilfelle forfølgelse. Derfor må vi ikke bli overrasket når slikt skjer. Vi burde heller bli urolige når det ikke skjer.

Les versene for i dag om igjen. Hva slags motstand, uro og lidelse bør vi være forberedt på? Hvordan har du i ditt eget liv opplevd noe av det som Jesus her sa for nesten to tusen år siden?

Til ettertanke Jesus har ikke lovt sine disipler et enkelt liv. Kirkehistorien viser akkurat hvor forutseende han var. Men samtidig med disse advarslene gir Herren oss også håp og oppmuntring. Les disse løftene og gjør krav på dem. Hva kan du her ta til deg som du trenger her og nå?

TORS DAG

Misjonen og de sytti

Lukas nevner også at Jesus også utpekte sytti disipler som han sendte ut på en misjonsreise (*Luk 10,1-23; se også 2 Mos 24,1.9*). På mange måter minnet hans ord til dem om det han sa til de tolv. Etter å ha undervist dem, sendte han dem to og to til de byene og småstedene han skulle besøke. Det later til at deres oppdrag var å forberede grunnen før han kom. De skulle legge forholdene til rette så folk kunne ta imot Jesus når han kom. Hvordan passer dette sammen med det vi i vår tid gjør for å berede folk på å møte Jesus?

Hva var fordelene med å sende dem ut to og to? Hva kan vi i vår tid lære av det?

Luk 10,17 sier at de sytti vendte glade tilbake fra sine oppdrag fordi “de onde åndene er lydige når vi nevner ditt navn!”. De må saktens ha blitt slått av den kraften Jesus hadde gitt dem, og de erkjenner at det er hans kraft. Men skjønt Jesus kjenner til den kraften de har fått, ber han dem om å glede seg over det som virkelig teller.

Les Luk 10,20. Hvorfor sa Jesus dette? Og hva kan dette også lære oss?

Det å gjøre store ting i Jesu navn er ingen frelsesgaranti (*Matt 7,22.23*), slik enkelte en dag skal finne ut. Åndelig ry, makt i menigheten og stor fremgang som sjelevinnere er ikke det som teller. Det som virkelig teller er at vårt navn står i himmelens bøker, og at de ikke strykes ut (*Åp 3,5*), for det å ha sitt navn i himmelens bøker innebærer evig liv i Jesus.

Til ettertanke **Vi kan ha det så travelt med å arbeide for andre at vi overser vårt eget åndelige liv og helse. Hvordan kan man unngå å gå i denne fellen? Og hvordan kan arbeidet for andres frelse styrke din egen vandring med Jesus?**

FREDAG

Videre studium

Les *The SDA Bible Commentary* bind 5, side 322-326, 746-750; *Alfa og Omega*, bind 4, side 265-268 (DA:312-314), 300-308 (DA:349-358); *Utdanning for livet*, side 44 (ED:79-80); Mark 6,6-13.

“I dette korte verset [Matt 5,1] finner vi tre nøkler til Bergprekenens sanne betydning. (i) Jesus begynte å lære dem da han hadde satt seg. Når en jødisk rabbi skulle legge frem sin offisielle lære, satte han seg og underviste. ... Så disse ordene om at Jesus satte seg for å undervise sine disipler er et tegn på at denne læren er viktig og offisiell. (ii) Matteus sier så at da han åpnet sin munn, underviste han dem. ... På gresk ligger det en dobbelt betydning i uttrykket. (a) På gresk brukes det om en alvorlig og verdig uttalelse. ... (b) Det anvendes om et menneskes utsagn når det virkelig åpner sitt hjerte og viser hva det i sannhet tenker. Det brukes om intime undervisningssituasjoner der det ikke legges skjul på noe. ... (iii) Nå skal det sies at det i

denne setningen på gresk ikke er brukt verbtiden aorist, men et imperfektum som derfor betegner gjentatt og vanemessig handling, og det burde derfor oversettes: "Dette er det han pleide å lære dem." Matteus har sagt det så tydelig som det kan sies på gresk at Bergprekenen ikke er en enkelt preken som ble holdt ved en bestemt anledning. Den er en sammenfatning av alt det Jesus stadig og vanemessig lærte sine disipler." - William Barclay, *The Gospel of Matthew* (The Westminster Press, Philadelphia 1975), bind 1, side 86, 87.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Hva slags opplæringsprogram for disipler har dere i deres lokalmenighet? Hva er programmets sterke sider? Og de svake? Hvilke praktiske tiltak kan menigheten din iverksette så den blir sterkere på disippelforholdets område?**
- 2. Hva kan du selv gjøre når noen slutter seg til din lokalmenighet, så dette mennesket blir en disippel? Hvilke særlige gaver kan du ha som kunne bidra til dette?**
- 3. Skal man lære folk å bli disipler, trenger man disipler, slike som vet hva det vil si å lære av Jesus. Hva lærte du denne uken, fra de tekstene vi så på, og som, når de settes ut i livet, kan sette dere bedre i stand til å gjøre disipler av de nye medlemmene?**